

BZUČOVINY

Mesačník Základnej školy na Ulici Vajanského 2844/47 v Lučenci

č. 5

január 2016

ročník XV.

Redakčná rada

Zodpovedný vedúci: Mgr. Soňa Pinzíková

redaktori: L.Gombalová, M.Čániková, V.Moravčíková, R.Belan

A.Veselková, A.Széplakyová,

JANUÁR

Ahoj, Bzučiaci!

Opäť sme sa vrátili po dlhšej pauze do školských lavíc.

Mnohí sme si na sklonku roka v ohňostrojovej eufórii dávali rôzne predsavzatia— budem šporovať, budem jesť menej sladkostí, oprávim si známky.... Predsavzatia obyčajne končia po Silvestri, keď sa prebudíme do reality a prehodnotíme, čo sme si predsavzali. Práve to posledné z citovaných je dnes nesmierne aktuálne a nemalo by zaniknúť spolu s ostatnými.

Je čas polročnej rekapitulácie a určite každý z vás má nejakú tú slabú stránku, niečo, čo sa dá pri troche vynaloženej snahy vylepšiť. Tak zabudnime na predsavzatia nespĺniteľné a plníme iba to jedno, ktoré je pre nás to najpodstatnejšie— dosiahnuť čo najlepšie výsledky na vysvedčení.

Veľa pevnej vôle a úspechov

Váš Bzučo

V tomto čísle nájdete:

- Ako sme sa „radovali“ na konci roka
- Deviatci pred voľbou povolania
- Zaujímavá hodina RGV v 8.A
- Sand art— maľovanie pieskom
- Vlastná tvorba
- Bzučozábava—bzučozabáva

JANUÁR – významné dni

1. január - Svetový deň mieru

Svetový deň mieru, inak nazývaný aj Svetový deň pokoja, sa oslavuje od roku 1968 na základe iniciatívy pápeža Pavla VI. z roku 1967.

6. január

Zjavenie Pána - Sviatok Zjavenia Pána alebo sviatok Troch kráľov, pre pravoslávnych veriacich Vianoce. V tento deň sa slávi chvíľa, keď sa Kristus dal poznať ako Boží Syn mudrcom od východu a cez nich vlastne všetkým národom. Na svätých omšiach sa požehnáva voda, soľ a krieda. Kňazi chodia po príbytkoch ľudí, ktorým dáva požehnanie na ochranu pred zlým duchom. Na veraje dverí píšou kriedou aktuálny rok a písmena C+M+B, čo znamená ChristusMansionemBenedicat – Kristus nech žehná tento dom. Niekde sa píše G+M+B, čo sú začiatkové písmena troch kráľov: Gašpar, Melichar a Baltazár.

12. január 1856— Deň úmrtia L.Štúra—160. výročie

23. január - Deň patriotizmu

23. január je dňom, kedy slávime deň patriotizmu, teda hrdosti na príslušnosť k určitému národu.

25. január - Sviatok Obrátenia Pavla

Sviatok Obrátenia Pavla je známy aj ako Deň superpranostík. Podľa našich predkov počasie v tento deň signalizovalo pozitívne alebo negatívne prognózy na celý rok. Apoštol Pavol bol horlivým hlásateľom viery v Ježiša Krista. V roku 67 bol popravený v Ríme – na mieste, kde v súčasnosti stojí Chrám sv. Pavla.

27. január - Medzinárodný deň pamiatky obetí holokaustu

Svet si v tento deň pripomína utrpenie šiestich miliónov Židov, ktorí boli obeťami holokaustu počas druhej svetovej vojny. Vyhlásilo ho Valné zhromaždenie OSN 1. novembra 2005 na počesť oslobodenia najväčšieho nacistického vyhladzovacieho tábora Auschwitz-Birkenau (Osvienčim) v roku 1945. V tento deň je potrebné si uvedomiť poučenie z tejto tragédie, ktorá sa nikdy nesmie zopakovať

ZIMNÉ RADOVÁNKY

Zimné radovánky,

Tak sme kedysi dávno nazvali podujatie, ktorým sa zvykne rozlúčiť s kalendárnym rokom. Podujatie prešlo rôznymi fázami vývoja a niekoľko posledných rokov sa koná v rézii žiackeho parlamentu.

Organizácie sa chopili deviataci, ktorí nielenže vyzdobili veľkú telocvičňu, ale jednotlivé čísla tried poskladali tak, aby sme všetci mali čo najlepší a najkrajší umelecký zážitok.

Prvé čísla patrili teda deviatakom, a potom nasledovali jednotlivé vystúpenia tried. Spolu naplnili pomyselný košík zábavy spevom, vtipnými scénkami, tancom či humorným slovom.

Toto podujatie býva príležitosťou odmeniť triedy za vianočnú výzdobu. Pani riaditeľka, ako „najvyšší“ porotca odovzdá na Zimných radovánkach aj cenu za najlepšie vystúpenie na Zimných radovánkach. A potom nás už Tichá noc, tradičná pieseň Vianoc, vyprevadí na dlhé zimné prázdniny.

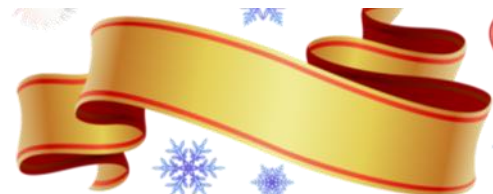
Podakovanie patrí všetkým deviatakom nielen za program, ale aj za celú organizáciu radovánok, moderátorkám Vikine a Ninke, Dominikovi, za zvládnutie technickej stránky, ozvučenia i hudby a v neposlednom rade triednym učiteľom, ktorí opäť zvládli a „ukočírovali“ toto náročné podujatie.

O túto krásnu výzdobu sa postarali deviataci so svojimi triednymi učiteľmi a pani učiteľkou Banášovou

Viki a Ninka, dvojica šikovných moderátoriek, ktoré sa svojej úlohy zhostili výborne

Medzi divákmi boli najzvadavejší práve piatci, ktorí tu boli prvýkrát

Neodmysliteľní maskoti radovánok—Mikuláš, anjel a čert spolu s technikmi podujatia

V programe mali najväčší úspech kolektívne vystúpenia—na snímke vtipná scénka v podaní 6.A

5.A a ich vianočné koledy

8.B a ich tanečná variácia na Pomádu

Vtipná scénka v
podaní 9.A

Vtipné vystúpenie
žiakov z 8.C

Text a foto: S.P.

Čím chcem byť vo svojom živote

Počas príprav na Zimné radovánky sa deviataci pripravovali aj na niečo iné. Povedala by som dôležitejšie. Ukončili totiž program Čím chcem byť vo svojom živote a ostávalo už iba dať dokopy teoretickú časť a prípravné testy /COMDI/ s ich predstavou o svojej budúcnosti. Záverečné pohovory začali v 9.A a viedla ich Mgr. Gréta Chrienová. Spolu so žiakmi sa pohovorov zúčastnili vo veľkej miere aj ich rodičia. Často boli všetci zúčastnení prekvapení, čo program vytvoril, no vždy sme našli cestu, ktorá vyhovovala všetkým.

V januári budú pokračovať žiaci z 9.B a 9.C, preto im ostáva už len pridať, aby polročné vysvedčenie nepokazilo ich plány.

Spomienky na hrnčiarstvo v Novohrade

V čase predvianočných podujatí sme v rámci vyučovania regionálnej výchovy navštívili Novohradské múzeum a galériu v Lučenci. V úvode stretnutia s pani Mázorovou – pracovníčkou múzea, sme si prehľadali naše vedomosti o ľudovom odevu v Novohrade. Kým naša škola vlastní kroje z Polichna a Ábelovej, na výstave to boli najmä kroje z oblasti Lešť a Turieho Poľa. V ďalšej miestnosti už na nás čakal pán Anton Drímaj aj s hrnčiar-ským kruhom. Porozprával nám o získavaní hliny z terénu v oblasti Novohradu. Tento kraj je skutočne bohatý na hlinu vhodnú na prácu na hrnčiar-skom kruhu. Kým sa však z nej vyrobí potrebný výrobok, hlina sa musí vykopat', spracovať' a až potom formovať' na špeciálnom hrnčiar-skom kruhu. Niekedy žilo až 80 hrnčiarov v obci Halič. Bohužiaľ, dnes tam nie je ani stopy po tomto starodávnom remesle. Hrnčiarstvo zaniklo v Haliči okolo roku 1960. Šikovnosť' pána A. Drímaja sa prejavila, keď nám na kruhu veľmi šikovne vytočil peknú vázičku. Aj keď na pohľad to bolo veľmi ľahké, naša spolužiačka Laura sa dost' natrápila, kým s pomocou majstra vytvorila hlinenú nádobu. Vyučovacia hodina trvala síce dlhšie ako obyčajne, mali sme z nej radosť, lebo sme sa prakticky zoznámili s pôvodnými remeslami našich predkov. Poďakovanie patrí aj pani Mázorovej, ktorá pripravila tvorivé dielne v oblasti hrnčiarstva, ktoré v minulosti v Novohrade skutočne previtalo.

Žiaci 8.A

Umelkyňa znázornila vianočný príbeh na obrazoch z piesku

Vianoce maľované pieskom je názov neobyčajného programu, ktorý mohli vidieť naši žiaci. V utorok 22. decembra k nám zavítala v rámci svojho slovenského turné výtvarníčka Eva Aibaz, ktorá sa špecializuje sa na netradičnú výtvarnú techniku sand art – maľovanie pieskom. **Umelkyňa nám tak spríjemnila posledný deň v škole pred vianočnými prázdninami.**

Program Vianoce maľované pieskom je príbeh Božieho narodenia a emotívnej atmosféry Vianočného času. Priamo pred očami ľudí vznikajú obrazy maľované pieskom. Zrnká piesku vytvárajú nádherné obrazy, ktoré sa prelínajú, zanikajú aby vznikli nové a v plnej kráse plynú príbeh Božieho narodenia a atmosféra Vianoc.

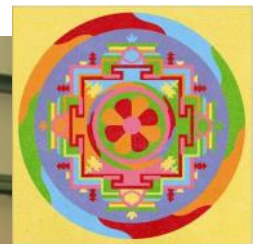
Program vznikol na požiadanie fínskej štátnej televízie, keď producentov zaujala nová a netradičná umelecká forma výtvarného umenia – piesočná animácia. Oslovili jednu z najtalentovanejších umelkýň Petrohradskej školy Piesočnej animácie Evu Aibaz. Po úspechu v škandinávskych krajinách výtvarníčka prijala pozvania do viacerých európskych krajín a s programom vystúpila j na Slovensku.

Eva Aibaz používa špeciálny piesok z Egypta. Samozrejme pri tvorbe obrazov je možné využiť aj iný sypký a jemný materiál, ako sú káva alebo múka.

Obrazy vznikajú priamo pred očami divákov na špeciálnom podsvietenom presklenom stole. Zvrchu ho sníma kamera a prostredníctvom projektora sa obrazy premietajú na plátno. Vystúpenie v Lučenci bolo možné zorganizovať aj vďaka aktivite Evanjelického cirkevného zboru a. v.

Technika maľovania pieskom vznikla pôvodne v USA v rámci jednej diplomovej práce, neskôr sa na ňu pozabudlo. Asi pred siedmimi rokmi sa tejto netradičnej technike začali venovať na univerzite v Sankt Peterburgu.

Text a foto M.Holý

Miriám Čániková z 9.A triedy a jej poviedku, s ktorou súťažila v Literárnom Lučenci

Karmínový Netvor

"Au!" Skríkla som od bolesti, keď mi Júlia kopla loptu do kolena. Inú reakcia ako smiech som však čakať nemohla. Lopta sa odkotúľala do dost' vysokého kriku, no neváhala som a bežala som pre ňu. Avšak lopty nikde. Po desaťminútovom hľadaní starej futbalovej lopty sme to vzdali, aj tak sa už stmievalo. Tesne pred vchodovou bránou mestského parku nás zaskočil podivný zvuk. Znel trochu ako vresk malého mačat'a.

"Počula si to Tereza?" opýtala sa ma Júlia s obočím prehnutým od strachu.

"Ach áno, je to len nejaká mačka. Tak pod." Neznášala som tie chlpaté potvory. U babky na vidieku sa to nimi len tak hemžilo. No tak, ako boli prítulné, tak boli aj agresívne a domov som sa vždycky vracala s doškriabanými rukami. Navzdory tomu, že som jej povedala, nech sa poponáhľa, tak zastavila a ostala stáť pozerajúc sa na starú mohutnú vrbu. Rozbehla sa tam ako splašená. Ja som len nasadila nedbanlivý výraz a počkala na ňu pred bránou parku.

"Teereezaa! Terezaa! Pod' sem rýchlo!" Vôbec som nechápala o čo šlo, bola som presvedčená o tom, že mala len jednu zo svojich zvláštnych nálad a pri strome našla napríklad psi výkal v tvare srdca. No keď som za ňou docválala nemohla som uveriť vlastným očiam. Okolo stromu pobehoval malý mutant vzdialene podobný mačke. Hlavu to malo ako mačka, aj to neosrstené, telo ako gigantická veverka vrátane chvosta. No neprehliadnuteľné boli jeho oči- červené ako peklo. Ešte aby toho nebolo málo z toho zvierat'a, pokiaľ to tak môžem nazvať sa valil dym.

"Fúúj! Júúúú, čo to je? Nie je zranené?"

"Ja neviem.. vypadá, ako keby práve prežilo požiar. Musíme si ho zobrať domov!"

"Na to zabudni." Uznávam, že som niekedy bola až príliš hysterická, ale Júlia mala často hlúpe nápady."

"Tereza, musíme mu pomôcť, niečo také sa nevidí každý deň a bola by obrovská škoda, kebyže tu teraz zahynie." Po chvíľke prehovárania som súhlasila. Júlia si vyzliekla mikinu a podivného tvora do nej zabalila. Ostal tam pokojne ležať a ani sa nepohol. Vraj bol horúci viac ako normálny dravec, ale nebol zas horúci ani ako pec. Po tme sme sa dovliekli k Júlii domov, povedala, že ho schová do pivnice. Vraj tam niekto občas zájde a aj to zriedka. Júliina mama sa ešte nevrátila z práce, pretože mala nočnú a ja som svojich rodičov kontaktovala mobilom, aby som im oznámila, že asi u Júlii prespím. Zvierat'u sme priniesli škatuľu so starou roztrhanou dekou a vodu .

"Určite bude aj hladný." naliehala Júlia a uložila tvora do škatule. Spočiatku sa v nej vrтел, no potom sa upokojil, schúlil sa do kľbka a snažil sa tváriť, že spí. No netrvalo dlho a Júlia priniesla nejaké jedlo- piškóty, psie granule, paštétu a hrst' vlašských orechov. Všetko otvorila a položila na zem. Zviera ihneď po tom, čo zacítilo vôňu myklo, vyskočilo zo škatule a začalo oňuchávať psie granule. Roztvorilo čelust' ako anakonda a netrvalo dlho a granule boli fuč. Videli sme, že sa mu tu celkom páči, preto sme ho už nechceli rušiť pri jeho bohatej večeri a pobrali sa ku spánku. Deň čo deň sme vždy po návrate zo školy sledovali túto príšeru. Musím uznať, že som si ju celkom obľúbila. Pomenovali sme ju, teda ho Plamienok. Pomenovanie vzniklo kvôli farbe jeho očí a tiež toho podivného dymu. Domnievali sme sa, že má schopnosti ako zapalovanie čohokoľvek, čo sa mu pripletie do cesty. Mysleli sme si, že je to hlúposť, do chvíle než sme nenašli jeho odkaz. Po týždni našej starostlivosti sa Plamienok niekde vyparil. Prehľadali sme celú pivnicu aj keď veľká vôbec nebola.

"Nevieš, kde by mohol byť?" opýtala sa ma Júlia so slzami na krajíčku.

"Netuším.." Zrazu naše pátranie po Plamienkovi prerušil krik Júliinej mamy.

"Horí! Rýchlo dievčatá, pomôžte mi napustiť vodu do tohto vedra!" Nerozumela som jej. Oheň som nikde nevidela a ani necítila. Popri napúšťaní vody ukázala jej mama roztraseným prstom na okno. Pohľad odtiaľ prinášal výhľad na ich dvor. Dvor bol však v plameňoch a Júliin pes Pluto sa snažil schovať pod lavičku. Keď som sa pozrela lepšie, nebol to len tak nejaký oheň- bol priam v tvare kruhu a v strede neho ležala naša stará futbalová lopta. Od Plamienkovho úteku ubehol mesiac. Spoločne s Júliou sme po ňom neustále pátrali, aj keď veľké očakávania sme od toho nemali.

"Nechcem si ho znovu brať domov, pokojne mi stačí vidieť ho aspoň na okami," hlesla Júlia. Faktom bolo, že jediná naša spomienka na tento unikát bolo torzo futbalovej lopty a dotrhaná škatuľa, v ktorej u Júlii žil. Zahútane som si poškrabala hlavu.

"Vyparil' sa nemohol." No možno aj mohol, vzhľadom na jeho schopnosti, no lepšia útecha mi v tom momente nenapadla.

Miriám Čániková – 9.A

bzucozábáva

bzucozábáva

Olizuje temperové farby a diví sa, že potom zvracia.

Nepíše si, čo hovorím, píše iba to, čo potrebuje.

Stále sa hlási.

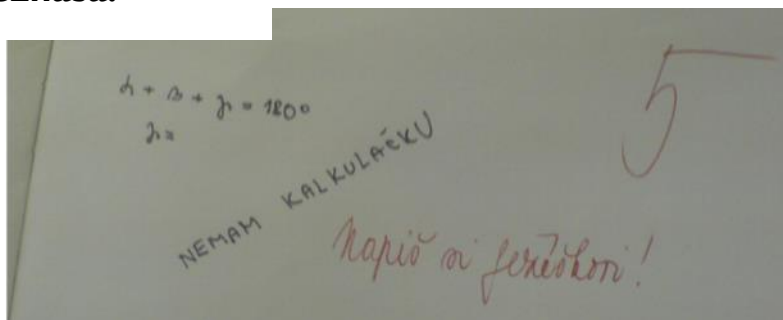
Pľul na schodoch na nižšie postaveného učiteľa vyššieho ročníka, čím znížil jeho vážnosť.

Ohrozoval spolužiakov nožikom, ktorý potreboval až na tretej vyučovacej hodine.

Slivkové knedle delíme na jedlo a kôstky.

Tri potraviny, bez ktorých človek nemôže žiť, sú: raňajky, obed a večera.

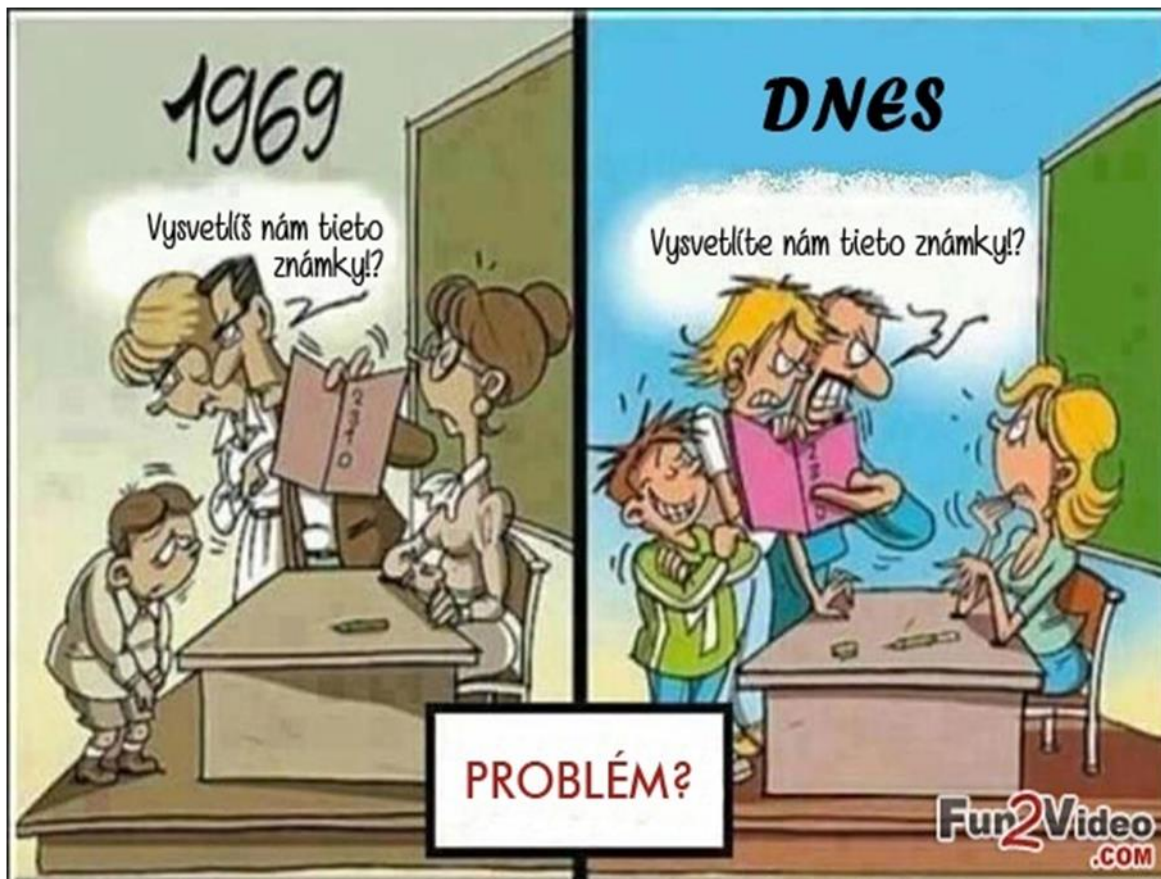
Cesnak je zdravý pre ľudí, ale spoločnosť ho neznáša.

Smrká mi do výkladu.

Počas písomky vnucuje spolužiačke správne odpovede.

Močí do výšky očí.

Rozbil okno a vyhováral sa, že nemôže dýchať.

Vaša dcéra opakovane fajčila na chlapčenskom záchode.

Strašne som sa zľakol, keď mamka ochorela, pretože som si myslel, že nám bude variť ocko.

Keď sa mi narodil braček, dali ho do akumulátora.

Každá ryba vyrába ikry, ruské ryby i kaviár. . Experiment je napríklad to, keď mamka niečo uvarí a my hádame, čo to je.

Nie som pokrstený, ale očkovaný som.

